

**Transforming Purim into a meaningful Jewish experience
- Rabbi Meir Schweiger**

1) Megillat Esther – Chapter 9

(15) And the Jews in Shushan gathered together also on the 14th of Adar and killed 300 people there. But they did not take any of the spoils. (16) And all the other Jews in the provinces of the king who gathered, stood up to protect their lives, and rested from their enemies – killed 75,000 of their enemy. But they did not take any of the spoils. (17) This happened on the 13th of Adar. They rested on the 14th and made it a day of drinking and rejoicing. (18) As for the Jews in Shushan – they gathered on the 13th and 14th of Adar. And they rested on the 15th and made it a day of drinking and rejoicing. (19) Hence the Jews in the unwalled cities celebrate the 14th and 15th as days of rejoicing, drinking, holydays, and send portions to their friends. (20) And Mordechai recorded all these and sent out scrolls to all the Jews, both near and far, in all the provinces of King Ahasverosh. (21) That they take upon themselves to celebrate the 14th and 15th days of Adar every year. (22) To commemorate those days that the Jews rested from their enemies and the month which was transformed from sorrow to joy, from mourning to holyday, to make them days of drinking and rejoicing, and sending portions one to another and gifts to the poor. (23) The Jews accepted upon themselves that which they had begun doing and that which Mordechai had prescribed for them. (27) The Jews undertook and irrevocably obligated themselves and their descendants and all who might join them to observe these two days in the manner prescribed and at the proper time each year. (28) Consequently, these days are remembered and observed in every generation: by every family, every province, and every city. And these days of Purim shall never cease among the Jews, and the memory of them shall never perish among their descendants. (29) Then Queen Esther ...wrote a second letter of Purim for the purpose of confirming with full authority the aforementioned one of Mordechai the Jew.... (32) And Esther's ordinance validating these observances of Purim was recorded in a scroll.

1) מגילת אסתר - פרק ט

(טו) וַיִּקְהָלוּ הַיְהוּדִים אֲשֶׁר בְּשׁוּשַׁן גַּם בַּיּוֹם אַרְבָּעָה עָשָׂר לַחֹדֶשׁ אֲדָר וַיַּהַרְגוּ בְּשׁוּשַׁן שְׁלֹשׁ מֵאוֹת אִישׁ וּבְבִזָּה לֹא שָׁלְחוּ אֶת יָדָם: (טז) וְשָׂאֵר הַיְהוּדִים אֲשֶׁר בְּמְדִינֹת הַמֶּלֶךְ נִקְהָלוּ וְעָמְדוּ עַל נַפְשָׁם וְנוּחַ מֵאֲיִבֵיהֶם וְהָרַג בְּשִׁנְאֵיהֶם חֲמִשָּׁה וּשְׁבַעִים אֶלֶף וּבְבִזָּה לֹא שָׁלְחוּ אֶת יָדָם: (יז) בַּיּוֹם שְׁלֹשָׁה עָשָׂר לַחֹדֶשׁ אֲדָר וְנוּחַ בְּאַרְבָּעָה עָשָׂר בּוֹ וַעֲשָׂה אֹתוֹ יוֹם מְשֻׁתָּה וְשִׂמְחָה: (יח) הַיְהוּדִים אֲשֶׁר בְּשׁוּשַׁן נִקְהָלוּ בְּשִׁלְשָׁה עָשָׂר בּוֹ וּבְאַרְבָּעָה עָשָׂר בּוֹ וְנוּחַ בְּחֲמִשָּׁה עָשָׂר בּוֹ וַעֲשָׂה אֹתוֹ יוֹם מְשֻׁתָּה וְשִׂמְחָה: (יט) עַל כֵּן הַיְהוּדִים הַפְּרָזִים הַיֹּשְׁבִים בְּעָרֵי הַפְּרָזוֹת עֲשִׂים אֶת יוֹם אַרְבָּעָה עָשָׂר לַחֹדֶשׁ אֲדָר שְׂמִיחָה וּמְשֻׁתָּה וְיוֹם טוֹב וּמְשֻׁלוֹחַ מְנוּחַ אִישׁ לְרֵעֵהוּ: (כ) וַיִּכְתֹּב מְרַדְּכִי אֶת הַדְּבָרִים הָאֵלֶּה וַיִּשְׁלַח סְפָרִים אֶל כָּל הַיְהוּדִים אֲשֶׁר בְּכָל מְדִינֹת הַמֶּלֶךְ אַחֲשֻׁרוּשׁ הַקְּרוּבִים וְהַרְחֹקִים: (כא) לְקִים עֲלֵיהֶם לְהִיּוֹת עֲשִׂים אֶת יוֹם אַרְבָּעָה עָשָׂר לַחֹדֶשׁ אֲדָר וְאֵת יוֹם חֲמִשָּׁה עָשָׂר בּוֹ בְּכָל שָׁנָה וּשְׁנָה: (כב) בְּיָמֵם אֲשֶׁר נָחוּ בָהֶם הַיְהוּדִים מֵאֲוִיבֵיהֶם וְהַחֹדֶשׁ אֲשֶׁר נִהְפָּךְ לָהֶם מִגֹּוֹן לְשִׂמְחָה וּמֵאֲבֵל לְיוֹם טוֹב לַעֲשׂוֹת אוֹתָם יָמֵי מְשֻׁתָּה וְשִׂמְחָה וּמְשֻׁלוֹחַ מְנוּחַ אִישׁ לְרֵעֵהוּ וּמִתְנוּחַ לְאֲבִיּוֹנִים: (כג) וּקְבַל הַיְהוּדִים אֶת אֲשֶׁר הִחֲלוּ לַעֲשׂוֹת וְאֵת אֲשֶׁר כָּתַב מְרַדְּכִי אֲלֵיהֶם: (כד) קִיְמוּ וּקְבַלוּ הַיְהוּדִים עֲלֵיהֶם וְעַל זָרְעָם וְעַל כָּל הַנְּלוּיִם עֲלֵיהֶם וְלֹא יַעֲבוֹר לְהִיּוֹת עֲשִׂים אֶת שְׁנֵי הַיָּמִים הָאֵלֶּה כְּכַתְּבָם וְכַזְּמָנָם בְּכָל שָׁנָה וּשְׁנָה: (כה) וְהַיָּמִים הָאֵלֶּה נִזְכָּרִים וְנַעֲשִׂים בְּכָל דּוֹר וְדוֹר מְשֻׁפָּחָה וּמְשֻׁפָּחָה מְדִינָה וּמְדִינָה וְעִיר וְעִיר וְיָמֵי הַפּוֹרִים הָאֵלֶּה לֹא יַעֲבְרוּ מִתּוֹךְ הַיְהוּדִים וְזָכְרָם לֹא יִסּוּף מִזָּרְעָם: (כז) וַתִּכְתֹּב אֶסְתֵּר הַמַּלְכָּה בֵּת אֲבִיחַיִל וּמְרַדְּכִי הַיְהוּדִי אֶת כָּל תַּקְוָה לְקִים אֶת אַגְרַת הַפּוֹרִים הַזֹּאת הַשְּׁנִית: (ל) וַיִּשְׁלַח סְפָרִים אֶל כָּל הַיְהוּדִים אֶל שֶׁבַע וְעֶשְׂרִים וּמֵאָה מְדִינָה מַלְכוּת אַחֲשֻׁרוּשׁ דְּבָרֵי שְׁלוֹם וְאַמֻּת: (לא) לְקִים אֶת יָמֵי הַפְּרִים הָאֵלֶּה בְּזִמְנֵיהֶם כְּאֲשֶׁר קִים עֲלֵיהֶם מְרַדְּכִי הַיְהוּדִי וְאַסְתֵּר הַמַּלְכָּה וְכֹאֲשֶׁר קִיְמוּ עַל נַפְשָׁם וְעַל זָרְעָם דְּבָרֵי הַצְּמֹות וְזִעְקוֹתָם: (לב) וּמֵאֲמַר אֶסְתֵּר קִים דְּבָרֵי הַפְּרִים הָאֵלֶּה וְנִכְתָּב בְּסֵפֶר:

<p>2) Maimonides, Laws of Megilla and Chanuka , Chapter 2 Halakha 15 – What is the obligation of this meal? That one should eat meat and arrange a beautiful meal according to his means, and one should drink wine until he falls into a deep sleep. And one is also obligated to send two portions of meat, or cooked dishes, or types of foods to his friend, as it is written: "And sending portions to one's friend" (Esther 9:22) – two portions to one person. One who is generous in sending to his friends is considered praiseworthy! Halakha 16 - And one is obligated to distribute to the poor on Purim day - to no fewer than two people. Each one is given one gift e.g. money, or cooked foods, or types of foods, as it is written: "Gifts to the poor" (Ibid) – two gifts to two poor. And we are not exacting in the Purim monies – rather, we give to anyone who sends forth his hand to take. And we do not transfer the Purim funds to another charity. Halakha 17 - It is preferable for one to increase the (amount of) gifts to the poor than to increase (the amount spent) on the meal or on the portions that are sent because there is no greater or splendid joy than to bring happiness to the hearts of the poor and the orphans and the widow and the strangers (converts). For one who brings joy to these unfortunates is like the Divine Presence, as it is written: "To revive the spirit of the low, and to revive the hearts of the oppressed" (Isaiah 57:15).</p>	<p>2) רמב"ם, הלכות מגילה וחנוכה - פרק ב הלכה טו - כיצד חובת סעודה זו שיאכל בשר ויתקן סעודה נאה כפי אשר תמצא ידו, ושותה יין עד שישתכר וירדם בשכרות. וכן חייב אדם לשלוח שתי מנות של בשר או שני מיני תבשיל או שני מיני אוכלין לחבירו שנאמר: "ומשלוח מנות איש לרעהו" (אסתר ט: כב) - שתי מנות לאיש אחד. וכל המרבה לשלוח לרעים - משובח..... הלכה טז - וחייב לחלק לעניים ביום הפורים, אין פחות משני עניים נותן לכל אחד מתנה אחת או מעות או מיני תבשיל או מיני אוכלין שנאמר: "ומתנות לאביונים" (שם) - שתי מתנות לשני עניים. ואין מדקדקין במעות פורים אלא כל הפושט ידו ליטול נותנין לו, ואין משנין מעות פורים לצדקה אחרת. הלכה יז - מוטב לאדם להרבות במתנות אביונים מלהרבות בסעודתו ובשלוח מנות לרעיו, שאין שם שמחה גדולה ומפוארה אלא לשמח לב עניים ויתומים ואלמנות וגרים, שהמשמח לב האמללים האלו דומה לשכינה שנאמר: "להחיות רוח שפלים ולהחיות לב נדכאים" (ישעיהו נז: טו).</p>
<p>3) Shulkhan Arukh, Orach Chayim 694:2 And we do not transfer the Purim funds to another charity. Rema: That is referring to the <i>gabbaim</i>, but the poor person can do with the money whatever he desires. Mishneh Berura (subscr. 9) – Although the money was collected for the Purim meal, the poor person has the right to discharge it for his other needs.</p>	<p>3) שולחן ערוך - אורח חיים סימן תרצד:ב אין משנין מעות פורים לצדקה אחרת. רמ"א: ודוקא הגבאים, אבל העני יכול לעשות בו מה שירצה. משנה ברורה (שם, ס"ק ט) - מה שירצה - ר"ל אף דהגובים גבו המעות לצורך סעודת פורים, מ"מ יש לעני רשות להוציאן לשאר צרכיו:</p>
<p>4) Deuteronomy – Chapter 16 (10) And you shall make a <i>Shavuot</i> festival to the Lord, your God, according to the sufficiency of the free-willed offering of your hand that you give, as the Lord, your God blesses you. (11) And you shall rejoice before the presence of the Lord, your God, you, your son, your daughter, your servant, and your maid, and the Levite that is within your gates, and the stranger, the orphan and the widow that are among you, in the place that the Lord, your God, chooses to have His name dwell. (12) And you shall remember that you were once a slave in Egypt, and hence observe and do these statutes. (13) The Festival of <i>Sukkot</i> you shall do to you for seven days as you gather from your threshing floor and vat. (14) And you shall rejoice on your festival – you, and your son, and your daughter, and your servant, and your maid, and the Levite, and the stranger, and the orphan, and the widow, who are in your gates</p>	<p>4) דברים פרק טז (י) וְעָשִׂיתָ חַג שִׁבְעוֹת לַיהוָה אֱלֹהֶיךָ מִסֵּת נִדְבַת יָדְךָ אֲשֶׁר תִּתֵּן כַּאֲשֶׁר יְבָרַכְךָ ה' אֱלֹהֶיךָ: (יא) וְשִׂמַּחְתָּ לִפְנֵי ה' אֱלֹהֶיךָ אַתָּה וּבְנֶךָ וּבִתְךָ וְעַבְדְּךָ וְאִמְתְּךָ וְהַלְוִי אֲשֶׁר בְּשַׁעְרֶיךָ וְהַגֵּר וְהַיְתוּם וְהָאֵלְמָנָה אֲשֶׁר בְּקִרְבְּךָ בְּמָקוֹם אֲשֶׁר יִבְחַר ה' אֱלֹהֶיךָ לְשָׂכְנֵךְ שְׁמוֹ שָׁם: (יב) וְזָכַרְתָּ כִּי עֶבֶד הָיִיתָ בְּמִצְרָיִם וְשִׂמַּחְתָּ וְעָשִׂיתָ אֵת הַחֻקִּים הָאֵלֶּה: פ (יג) חַג הַסֻּכּוֹת תַּעֲשֶׂה לְךָ שִׁבְעַת יָמִים בְּאֶסְפָּן מִגֵּרְיֶיךָ וּמֵיִקְבְּךָ: (יד) וְשִׂמַּחְתָּ בַחֲגֵךָ אַתָּה וּבְנֶךָ וּבִתְךָ וְעַבְדְּךָ וְאִמְתְּךָ וְהַלְוִי וְהַגֵּר וְהַיְתוּם וְהָאֵלְמָנָה אֲשֶׁר בְּשַׁעְרֶיךָ:</p>

<p>5) Maimonides – Laws of the Festivals Ch. 6, Halakha 17 - The seven days of <i>Pessach</i> and the eight days of <i>Sukkot</i> together with the other festivals are prohibited in fasting and eulogizing. One is obligated to be joyous and good-hearted – he, and his children, and his wife, and the members of his household, and all those dependent upon him, as it is written: "And you shall rejoice in your festival etc" (Deuteronomy 16:14). Although rejoicing in this context is referring to a peace offering... there is within the context of this rejoicing the obligation of each and everyone rejoicing in a way fitting for him/her. Halakha 18 - How is that? One gives nuts and sweets to little ones, buys clothing and fine jewelry, according to his means, for the women. The men eat meat and drink wine for true joy is in eating meat and drinking wine. But when he eats and drinks, he is obligated to feed the stranger, the orphan, and the widow together with all the other unfortunate poor. However, one who shuts the doors of his courtyard and together with the members of his household, eats and drinks but does not feed the poor – this is not called a mitzvah act of rejoicing but rather the rejoicing of his stomach.... Halakha 20 - When one eats and drinks and rejoices during the festival, he should not be drawn after the wine and levity and say that whoever increases this practice is thereby increasing the mitzvah of rejoicing, for excessive drinking and levity is not an expression of rejoicing but of revelry and foolishness. We are not commanded to be debauched and foolish but to be joyous in a manner that is service to the Creator....</p>	<p>5) רמב"ם - הלכות יום טוב, פרק ו הלכה יז - שבעת ימי הפסח ושמונת ימי החג עם שאר ימים טובים כולם אסורים בהספד ותענית, וחייב אדם להיות בהן שמח וטוב לב הוא ובניו ואשתו ובני ביתו וכל הנלוים עליו שנאמר: "ושמחת בחגך וגו'" (דברים טז:יד). אף על פי שהשמחה האמורה כאן היא קרבן שלמים...יש בכלל אותה שמחה לשמוח הוא ובניו ובני ביתו כל אחד ואחד כראוי לו. הלכה יח - כיצד הקטנים נותן להם קליות ואגוזים ומגדנות, והנשים קונה להן בגדים ותכשיטין נאים כפי ממונו, והאנשים אוכלין בשר ושותין יין שאין שמחה אלא בבשר ואין שמחה אלא ביין. וכשהוא אוכל ושותה חייב להאכיל לגר ליתום ולאלמנה עם שאר העניים האמללים, אבל מי שנועל דלתות חצרו ואוכל ושותה הוא ובניו ואשתו ואינו מאכיל ומשקה לעניים ולמרי נפש - אין זו שמחת מצוה אלא שמחת כריסו, ועל אלו נאמר: "זבחיהם כלחם אונים להם כל אוכליו יטמאו כי לחמם לנפשם" (הושע ט:ד). ושמחה כזו קלון היא להם שנאמר: "וזריתי פרש על פניכם פרש חגיכם" (מלאכי ב:ג). הלכה כ - כשאדם אוכל ושותה ושמח ברגל לא ימשך ביין ובשחוק ובקלות ראש ויאמר שכל מי שיוסיף בזה ירבה במצות שמחה, שהשכרות והשחוק הרבה וקלות הראש אינה שמחה אלא הוללות וסכלות ולא נצטוינו על ההוללות והסכלות אלא על השמחה שיש בה עבודת יוצר הכל שנאמר: "תחת אשר לא עבדת את ה' אלהיך בשמחה ובטוב לבב מרב כל" (דברים כח:מז) הא למדת שהעבודה בשמחה, ואי אפשר לעבוד את השם לא מתוך שחוק ולא מתוך קלות ראש ולא מתוך שכרות.</p>
<p>6) Megilla, Ch.1, Mishna 4 The only difference between [the observance of] Adar I and Adar II is the reading of the Megilla and the gifts to the poor.</p>	<p>6) מגילה - פרק א, משנה ד ... אין בין אדר הראשון לאדר השני אלא קריאת המגילה ומתנות לאביונים:</p>
<p>7) (Gemara, ibid 4b) Everyone agrees, however, that Megilla is not read on Shabbat. What is the reason? Rabba says: Everyone is obligated in Megilla reading, but not everyone is knowledgeable. Hence the Rabbis decreed not to read Megilla on Shabbat to prevent one from carrying it in the public domain to someone knowledgeable and thereby violating Shabbat...Rav Yosef says: Because the eyes of the poor are raised up during Megilla reading.</p>	<p>7) (גמרא שם - ד:) דכולי עלמא מיהא מגילה בשבת לא קרינן, מאי טעמא? אמר רבה: הכל חייבין בקריאת מגילה (ובתקיעת שופר), ואין הכל בקיאים במקרא מגילה, גזירה שמא יטלנה בידו וילך אצל בקי ללמוד, ויעבירנה ארבע אמות ברשות הרבים. והיינו טעמא דשופר, והיינו טעמא דלולב. רב יוסף אמר: מפני שעיניהן של עניים נשואות במקרא מגילה</p>